

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס מושלים

פסיעה קטנה

שהצליח ללכת ממש לבד.

רביז"ל מלמדנו במשל זה את הדרך להתעלות בשבת.

חז"ל למדונו שבשבת צריכים לעבד את ה' טוב יותר מימות החל. שלא נדבר ולא נלך בשבת כמו ימות החל. למשל בימות החל הולכים פסיעה גסה, ממהרים לכל מקום ורצים במהירות. אולם בשבת עלינו להתרומם וללכת בפסיעות קטנות.

כך גם בשרועים להתחיל ללכת בעבודת ה' צריכים סעד. עזרה ללכת כמו התינוק. מהי אם כן העזרה שיכולה לצוד לנו ללכת ולהיות יותר עובדי ה'?

רבנו מגלה לנו שהעזרה שלנו להצליח ללכת היא על ידי זיירות בדבורי אמת. להוציא מהפה רק דבורים אמתיים שאין בהם חשש שקר חלילה.

וכן על ידי שנתן לעניים צדקה לכבוד מאכלי שבת. או שנתן אותם לאכל בבתינו סעודות שבת. נוכל ממש ללכת היטב ומהר.

נתחזק לדבר בשבת רק דבורי אמת, ולפזר צדקה לעניים לכבוד שבת ועל ידי זה נצליח ללכת בעבודת ה' ולהתעלות יותר מימות החל.
(ע"פ ליקו"מ פ"ו)

ישבו להם בני המשפחה בסלון הבית והביטו בהתפעלות על שלומי התינוק הקטן.

שלומי הקטן זוחל על הארץ זמן רב, והנה כעת לראשונה הצליח לטפס ולעמד על שתי רגליו. אלא שמיד מיד הוא נפל. שלומי לא התיאש, והחל קם שוב ונסה ללכת, אך רק נסה ושוב פעם נפל על הארץ. הוא כל כך רוצה ללכת כמו שאר הילדים והאנשים הגדולים. הוא גם רוצה להיות גדול. הוא גם רוצה להצליח ללכת מהר לכל מקום. אבל כל פעם שקם, אינו מצליח ללכת על רגליו ומיד נופל, מה עושים? איך מצליחים ללכת?

הושיט לו אביו יד ואחזו בידו הקטנה. קם שלומי בהתלהבות מהארץ והחל לפסע לאט לאט, עוד פסיעה ועוד פסיעה, קשה לו ללכת הוא כמעט כמעט נופל, אבל הוא אוהז חזק בידו של אביו ומצליח לפסע פסיעה קטנה.

פסיעה קטנה ועוד פסיעה קטנה. והוא ממש מצליח ללכת כמו אנשים גדולים.

לולי הסיוע של אביו הוא לא היה יכול ללכת. אך כעת הוא ממש מצליח ללכת, וכך הוא נסה ללכת עוד ועוד פשהוא נותן יד לאביו או משעין את ידיו על חפץ כלשהו עד

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י"ג - משבעה בעטלערס (10)

וכשמגיע הלילה, אזי אלו הזוג צפירים מתחילים כל אחד ואחת לילל בקול יללה גדולה מאד, כי כל אחד מילל על זוגו כנ"ל. וזהו הקול יללה שנשמע באלו שתי המדינות. (אשר מחמת אותו הקול יללה כלם מיללים מאד ואינם יכולים לישן) אך לא רצו להאמין זאת.

ואמרו לו: התוליד אותנו לשם? ואמר הן. (אני יכול להוליד אתכם לשם) אך אין אתם יכולים לבוא לשם. כי כשתתקרבו לשם, לא תוכלו לסבל את קול היללה. מאחר שגם כאן אין אתם יכולים לסבל, ואתם מכרחים גם כן לילל כנ"ל, כשתגיעו לשם לא תוכלו לסבל כלל.

וביום (אי אפשר לבוא לשם כי ביום) אי אפשר לסבל השמחה שיש שם. כי ביום מתקבצים שם צפירים אצל כל אחד ואחת מהזוג הנ"ל, והם מנחמים ומשמחים את כל אחד ואחת מהזוג הנ"ל בשמחות גדולות מאד מאד,

ואמר להם: (הינו זה שצוארו עקם אמר אל החכמים הנ"ל) על כל פנים, תאמרו לי מהיכן בא זאת שנשמע קול יללה הנ"ל כנ"ל? אמרו לו: ואתה יודע? השיב: אני יודע בודאי.

כי יש שני צפירים, אחד זכר ואחת נקבה, והם רק זוג אחד בעולם. ונאבדה הנקבה. והוא הולך ומחפש אותה, והיא מחפשת אותו. והיו מחפשים הרבה זה את זה עד שנתעו, וראו שאינם יכולים למצא אחד את חברו. ונשארו עומדים, ועשו להם קנים. זה הצפור עשה לו קן סמוך למדינה אחת משתי המדינות הנ"ל. ולא סמוך מממש, רק שבערך קול הצפור הוא סמוך, כי יכולים לשמע הקול של הצפור באותו המדינה ממקום שעמד שם. ועשה לו קן. וכן היא עשתה לה גם כן קן סמוך למדינה השנייה (הינו גם כן כנ"ל שהוא סמוך מחמת שיכולים לשמע שם הקול כנ"ל).

ואומרים להם דברי תנחומין, שעדין אפשר שתמצאו זה את זה עד שביום אי אפשר לסבל את גדל השמחה שיש שם.

וקול הצפרים שמשמחים אותם אינו נשמע למרחוק, רק כשמגיעים לשם. אבל קול הזוג הנ"ל שמיללים בלילה, הוא נשמע למרחוק. ואי אפשר לבוא לשם מחמת זה כנ"ל.

אמרו לו: (הינו החכמים הנ"ל אמרו לזה שצוארו עקום) ואתה יכול לתקן זאת? השיב: אני יכול לתקן, פי אני יכול לעשות ולכונן כל הקולות שבעולם. (הינו שכל מיני קולות שבעולם הוא יכול להוציאם בקולו, ולכונן ממש כמו איזה קול שיהיה)

גם אני יכול להשליך קולות. הינו, כי אני יכול להשליך קול, שבכאן, במקום שאני מוציא הקול, לא יהיה נשמע הקול כלל. רק ברחוק יהיה נשמע שם הקול. ועל כן אני יכול להשליך את הקול של הצפור, שיעי סמוך למקום הצפור. וכן להשליך קול הצפור, שיעי סמוך למקום הצפור. ולהמשיכם יחד על ידי זה. (ועל ידי זה יתקן כל הנ"ל).

אך מי יאמין זאת? והוליק אותם לתוך איזה יער. ושמעו כמו אחד שפותח את הדלת, וחוזר וסוגרו ונועלו בבריח (שקורין קלאמקא), ונשמע קול ההכאה של (הקלאמקא) ומורה בקני שרפה (שקורין ביקס), ושולח את הכלב לחטף (את הדבר שהיה מורה). והכלב היה מתחבט וגורר את עצמו בתוך השלג (בלשון אשכנז גיגראזניט אין שנייא).

וכל זה שמעו אלו החכמים והסתכלו, ולא ראו דבר. גם לא שמעו ממונו (הינו מן זה שצוארו עקם) שום קול כלל. (רק שזה שצוארו עקם היה משליך קולות כאלו, ועל כן שמעו אלו הקולות. וממילא ראו שהוא יכול לעשות כל הקולות ולכוננם ממש. וגם להשליך קולות. ועל כן יוכל לתקן את כל הנ"ל, ולא ספר יותר בזה הענין ומובן שדלג בכאן).

נמצא, שיש לי הסכמה מאותו המדינה שקולי נפלא מאד. ואני יכול לעשות כל מיני קולות שבעולם כנ"ל.

ועתה אני נותן לכם זאת במתנה גמורה לדרשה שתהיו כמוני.

ונעשה שם

שמחה גדולה וחדוה רבה מאד.

שאלות לחידודא

כחן 38אך:

מעשה י"ג משבעה בעטלערס (10)

- ד. עד איזה מרחק שומעים את קול הציפורים שמנחמים ומשמחים אותם?
- שומעים רחוק כמו קול היללה בלילה
 - שומעים רחוק יותר מקול היללה בלילה
 - שומעים רק כשמגיעים לשם
- ה. להיכן הוליך הבעטלער את החכמים?
- לאיזה יער
 - לביתו
 - לפרדס נפלא
- ו. מאיזה דברים שמעו שם קול?
- מתוף, וכינור, דלת, וכלב.
 - מדלת-וקלאמקע, וביקס (קני שריפה), וכלב
 - מתוף, וכינור, דלת-וקלאמקע
- ז. האם למדת את המעשה השבוע?
- כן
 - לא
 - חלק

- א. מה אמר הבעטלער מהיכן מגיע קול היללה?
- משני ציפורים שנאבדו ועומדים סמוכים לשתי המדינות ובלילה הם מיללים
 - מארי השואג
 - מאנשים שמיללים
- ב. למה החכמים לא יכולים להגיע סמוך לציפור?
- כי הבעטלער לא יכול להוליך אותם לשם
 - כי זה דרך מסוכנת מאוד
 - כי הם לא יוכלו לסבול את קול היללה
- ג. וביום למה לא יכולים להגיע לשם?
- כי בסמוך להם שומעין הקול היללה גם ביום
 - כי הבעטלער לא יכול להוליך אותם לשם
 - כי אי אפשר לסבול שם את גודל השמחה שיש שם ביום

בעומק המעשה

היכן רבינו מספר על ציפור בעוד מקום בספורי מעשיות?

תשובות על המבחן של שבוע שעבר

באיזה יום סיפר רבינו את המעשה של הבעטלער שצוערו עקום?

בליל שב"ק ג' ניסן תק"ע (ימי מוהרנ"ת מ"ג)

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com